

Arrest

nr. 270 170 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Waterloopstraat 59
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. VAN DEN BRUEL en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 16 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 juli 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 3 november 2021 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op (...)1998 in het dorp Qabusiye, district Sinjar, waar u woonde in het ouderlijk huis met uw vader en uw zus. U bent als moslim geboren en van Koerdische afkomst. U gelooft in god maar niet in de islam. U bent niet gehuwd. U ging naar school tot het 6de jaar lager onderwijs. U hielp uw vader en zus in het huishouden en werkte als herder.

Op 3 augustus 2014 viel IS het district Sinjar binnen. De aanval zorgde voor paniek en iedereen in Qabusiye sloeg op de vlucht uit vrees voor IS. U vluchtte samen met uw dorpsgenoten naar het nabijgelegen Sinjar-gebergte waar u verbleef tot 15 augustus 2014. Van uw vader heeft u sinds 3 augustus 2014 niets meer vernomen. De Peshmerga en de PKK hebben jullie op 15 augustus 2014 bevrijd. U bent toen met uw zus naar het vluchtelingenkamp Chamisku in Zakho in de Koerdische Autonome Regio gereisd. U werkte tijdens uw verblijf in Chamisku als arbeider, af en toe in de bouwsector. In 2019 huwde uw zus en verliet ze het opvangcentrum. Vier maanden later, in september 2019, verliet u eveneens het opvangcentrum in Chamisku en reisde naar Turkije. Onder meer via Bulgarije reisde u daarna verder naar België, waar u begin januari 2020 toekwam.

Op 16 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (kopie), een document van de Koerdische overheid dat bevestigt dat u in Chamisku verbleef (origineel), een medisch document (origineel), een PV van de politie met betrekking tot een ongeval met uw fiets (origineel) en een document van de tuinbouwsector dat aangeeft dat u in die sector heeft gewerkt (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest om terug te gaan naar Sinjar waar u geen plaats meer heeft en geen kennissen en familie meer heeft. Sinjar is volgens uw verklaringen bovendien elke dag in handen van iemand anders. Na IS kwam de Peshmerga en nu is er de PKK.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, M., 20.07.2021, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw beweerde dorp van herkomst, Qabusiye, heel gebrekkig is. U heeft ook een gebrekkige kennis van de dorpen in de omgeving van Qabusiye en van de stad Sinjar. Op bepaalde punten zijn uw verklaringen over de dorpen in de omgeving ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daarnaast heeft u ook een zeer beperkte kennis van heel belangrijke momenten uit de recente geschiedenis van Sinjar en Qabusiye.

Ten eerste is de kennis van uw zogenaamde geboortedorp, waar u bijna uw hele leven in Irak zou hebben gewoond, zeer beperkt. Zo verklaarde u dat er Koerdische moslims in Qabusiye wonen maar u weet helemaal niet of het soennitische of sjiietische Koerden zijn. U verklaarde deze benamingen niet te kennen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 10) wat bijzonder ongeloofwaardig is gezien de spanningen die er in Irak zijn tussen de strekkingen binnen de islam. U beweerde ook niet in de islam te geloven (CGVS, M., 20.07.2021, p. 5). Dit neemt echter niet weg dat u redelijkerwijze zou moeten weten tot welke strekking binnen de islam uw familieleden en de dorpelingen in Qabusiye behoren. U verklaarde verder dat Qabusiye tot het district Sinjar behoort. U kan echter geen enkel aangrenzend district van Sinjar noemen. U verklaarde enkel Duhok te kennen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 10), wat in de Koerdische Autonome Regio te situeren valt en niet grenst aan het Sinjar district. U geeft ook aan enkel uw stam te kennen en kan niet antwoorden op de vraag of er nog andere stammen in uw dorp Qabusiye woonden (CGVS, M., 20.07.2021, p. 11). Dat is opmerkelijk. Van iemand die zijn hele leven tot zijn vertrek in 2014 in Qabusiye heeft gewoond mogen we redelijkerwijze toch verwachten dat hij weet of er al dan niet nog andere stammen in zijn dorp wonen.

Ten tweede heeft u ook een zeer beperkte en oppervlakkige kennis van de dorpen en de eigenschappen van de omgeving rondom Qabusiye. Op sommige punten is deze kennis ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Dit is evenmin een aanduiding dat u wel degelijk uit die regio komt. Zo kan u verder naast de stad Sinjar slechts drie dorpen in uw omgeving noemen, met name Kon Rove, Ayn Fathi en Kojo (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14). Dat is opmerkelijk weinig. Van iemand die herder is geweest en van het ene naar het andere dorp ging met zijn vee (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) zouden we redelijkerwijze toch een uitgebreide kennis van de dorpen in zijn omgeving mogen verwachten. U heeft helemaal geen kennis van Basuk, Gir Zerki, Zumani of Tilbenat die allemaal op minder dan 15 kilometer van uw dorp liggen (zie documenten in het administratief dossier). U verklaarde Gir Azer wel te kennen maar situeert het dorp helemaal verkeerd (CGVS, M., 20.07.2021, p.15). U geeft aan dat dit dorp aan de rechterkant van uw dorp ligt vlak bij Ayn Fathi terwijl Gir Azer ten zuidwesten van Qabusiye ligt en dus helemaal niet bij Ayn Fathi wat ten oosten van uw beweerde dorp van herkomst ligt (zie documenten in het administratief dossier). Van de dorpen die u dan wel aangeeft, is uw kennis beperkt of tegenstrijdig met beschikbare informatie. U verklaarde dat er in Kon Rove zowel moslims, Yezidi's als christenen wonen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) terwijl dit volgens de beschikbare informatie een Koerdisch dorp is (zie documenten in het administratief

dossier). U gaf aan verder niets over Kon Rove te kunnen vertellen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) wat toch bijzonder is gezien Kon Rove op amper 4 kilometer van Qabusiye ligt (zie documenten in het administratief dossier). U weet ook niet of Kon Rove op een kwartier, een halfuur of een uur van Qabusiye ligt wanneer u te voet gaat, en dit terwijl u vaak in de omgeving was volgens uw eigen verklaringen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14). U weet ook helemaal niet wat er na Kon Rove ligt als u van uw dorp komt (CGVS, M., 20.07.2021, p. 15-16), wat u redelijkerwijze zou moeten weten als u inderdaad zoals u zelf beweerde van het ene dorp naar het andere trok met uw vee. Dat u nooit verder zou zijn geweest als herder is totaal ongeloofwaardig. U verklaarde ook dat er in Ayn Fathi zowel moslims, Yezidi's als christenen wonen (CGVS, M., 20.07.2021, p.14) terwijl dit volgens de beschikbare informatie een Arabisch dorp is (zie documenten in het administratief dossier). U kan verder niets over dit dorp vertellen (CGVS, M., 20.07.2021, p.14). Uw beperkte kennis blijkt ook uit het feit dat u niet weet welke stammen in de omgeving van uw dorp woonden (CGVS, M., 20.07.2021, p.11) terwijl u daar u zelf uw hele leven heeft gewoond tot 2014. We mogen dan toch verwachten dat u een of enkele stamnamen van de andere bevolkingsgroepen dan de uwe, de Koerdische, in de buurt kan geven. U bent verder ook helemaal niet op de hoogte van de bekende ruïneheuvel Tell Khoshi op minder dan 6 kilometer van uw dorp (zie documenten in het administratief dossier). U verklaarde dat er enkel kleine heuveltjes zijn waarbij u wees naar de koepel op het dak van het gebouw van het CGVS (enkele meters hoog), terwijl Tell Khoshi tot twintig meter hoog gaat en duidelijk boven het verder vrij vlakke landschap in de omgeving afsteekt. Zelfs wanneer u expliciet wordt gevraagd of er een tell of een ruïneheuvel aanwezig is in de buurt van uw dorp geeft u aan dat dit er niet is (CGVS, M., 20.07.2021, p.17).

Ten derde weet u nauwelijks iets over de stad Sinjar, waar u toegeeft wel degelijk te zijn geweest, en de weg er naar toe vanuit uw beweerde dorp van herkomst. Om te beginnen geeft u aan dat er vanuit Qabusiye een rechtstreekse weg is maar dat die af en toe een zigzag heeft. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter heel duidelijk dat er geen sprake is van zigzag-bewegingen en de weg van Qabusiye naar Sinjar bijna uitsluitend in rechte lijn verloopt en absoluut geen scherpe koersveranderingen ondergaat (zie documenten in het administratief dossier). U legt ook heel volatiele verklaringen af over de dorpen die zich bevinden tussen Qabusiye en Sinjar. Zo verklaart u eerst dat men twee, drie of vier dorpen tegenkomt op de weg van Qabusiye naar Sinjar waarvan u de naam niet kent. Later geeft u aan dat er geen dorpen waren maar gewoon woningen aan de kanten van de straat, twee tot drie minuten voor het binnenkomen van Sinjar (CGVS, M., 20.07.2021, p. 16). U heeft verder ook helemaal geen weet van de bekende silo's van Sinjar die u nochtans bij een binnenkomt van Sinjar vanuit uw beweerde dorp van herkomst heel duidelijk zou moeten hebben gezien (CGVS, M., 20.07.2021, p. 18; zie documenten in het administratief dossier). Ook het grote stadion van Sinjar is u onbekend (CGVS, M., 20.07.2021, p. 18; zie documenten in het administratief dossier). U weet ook helemaal niet wie het districtshoofd was van Sinjar ten tijde van uw vertrek, noch of het een Arabier, Koerd of Yezidi was.

Ten vierde willen we benadrukken dat het bovendien ook heel opmerkelijk is dat u nauwelijks kennis heeft over de machtsverhoudingen in de regio Sinjar voor de komst van IS, over algemeen gekende feiten over de opmars van IS in de provincie Nineveh waar u van afkomstig beweert te zijn en over de bevrijding van Sinjar en Qabusiye. Dat roept opnieuw ernstige vragen op over uw beweerde afkomst uit die regio. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat, als u werkelijk van Qabusiye en het district Sinjar bent, u weet wie de macht had in Sinjar en ook enige interesse aan de dag legt voor uw herkomststreek en enkele essentiële elementen in de recente geschiedenis van uw herkomststreek kent. Zo weet u niet wie de controle had over het district Sinjar voor de komst van IS (CGVS, M., 20.07.2021, p. 19-20). U weet niet waar IS het district Sinjar voor het eerst is binnengevallen (CGVS, M., 20.07.2021, p.20). U verklaarde ook dat Sinjar werd aangevallen voor Mosul terwijl Mosul wel degelijk in juni 2014, dus ruim voor augustus 2014, in handen viel van IS (CGVS, M., 20.07.2021, p.20; zie documenten in het administratief dossier). U weet bovendien ook niet wanneer het district Sinjar werd heroverd op IS, zelfs niet wanneer uw eigen beweerde geboortedorp werd heroverd (CGVS, M., 20.07.2021, p.22). Dat u niet weet wanneer uw eigen dorp werd bevrijd is toch treffend. U zou daar zelf niet naar geïnformeerd hebben. Dat uw dorp zou vernield geweest zijn door IS (CGVS, M., 20.07.2021, p.22) is daar absoluut geen verschoning voor. We mogen toch redelijkerwijze aannemen dat u geïnteresseerd zou zijn in de bevrijding van uw beweerde geboortedorp, waar u ook tot 2014 heeft gewoond, en op de hoogte zou willen zijn van wat daar gebeurde, zeker gezien u uw vader niet meer zou gezien hebben sinds de inval van IS in het district Sinjar in augustus 2014 en u dus helemaal niet weet waar uw vader is (CGVS, M., 20.07.2021, p. 8 en p.23).

Ten vijfde kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf na uw beweerde vlucht uit Sinjar en voor uw vertrek uit Irak. U verklaarde van augustus 2014 tot september 2019, dus ruim 5 jaar, te hebben verbleven in het vluchtelingenkamp in Chamisku in Zakho. Uw verklaringen over de periode in het vluchtelingenkamp zijn niet alleen weinig doorleefd, veel zaken die u verklaarde komen ook niet overeen met de informatie over het vluchtelingenkamp waarover het CGVS beschikt, informatie

verzameld en gepubliceerd door REACH, een humanitair initiatief in samenwerking met de Verenigde Naties om gedetailleerde data, analyse en context over vluchtelingenstromen en vluchtelingenkampen ter beschikking te stellen aan hulporganisaties (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Aan uw bewering meer dan vijf jaar in het vluchtelingenkamp te hebben verbleven kan daarom geen enkel geloof worden gehecht. Ten eerste kan u na herhaaldelijk vragen niet uitleggen hoe het vluchtelingenkamp Chamisku is gestructureerd (CGVS, M., 20.07.2021, p.25-27). Het vluchtelingenkamp Chamisku is echter heel regelmatig opgebouwd in verschillende gelijke blokken, bestaande uit tenten. Uit de zeer gedetailleerde informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat de layout van het kamp doorheen de jaren grotendeels onveranderd is gebleven. De tenten zijn, zoals blijkt uit het Chamisku Camp Profile (met bijhorende satellietbeelden, tekeningen en legende), per blok per twintig geordend. Er waren twee rijen van tien tenten of, anders bekeken, vijf blokjes van vier tenten. Dit weet u niet. U weet niet of de tenten een blok vormden en hoeveel tenten naast elkaar stonden (CGVS, M., 20.07.2021, p. 27). Ten tweede blijkt uit de informatie dat de blokken in het vluchtelingenkamp worden aangeduid met een letter (A tot M) en een getal (00 tot 25). U geeft zelf echter aan dat een tent werd aangeduid met een letter en een getal. Zo verklaarde u dat uw tent F 16 was en een andere tent bijvoorbeeld F 17 was. Elke 10, 15 of 20 tenten zou, volgens uw verklaringen, een andere letter hebben gehad. Elke tent zou dan een ander getal hebben gehad (CGVS, M., 20.07.2021, p. 25), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat die combinatie van een letter en een getal wel degelijk stond voor de blokken van tenten en niet voor de tenten op zich. Het is weinig aannemelijk dat u dat na 5 jaar verblijf in het vluchtelingenkamp niet zou weten, indien u daar werkelijk zou hebben verbleven. Ten derde verklaarde u dat elke tent zijn eigen badkamer met douche en toilet had (CGVS, M., 20.07.2021, p. 28). Toilet en badkamer zouden binnen geweest zijn. Ook deze verklaring is niet consistent met de informatie waarover het CGVS beschikt. Op basis van de informatie kan men immers duidelijk afleiden dat per blokje van vier tenten een plaats was waar er douchemogelijkheden waren en er per blokje van vier tenten ook een plaats voorzien was met toiletten. De sanitaire voorzieningen (toilet en douche) blijken onveranderlijk op dezelfde manier te zijn georganiseerd doorheen het hele kamp, en doorheen de tijd (minstens vanaf 2015 tot 2018). Ten vierde verklaarde u heel duidelijk dat er één markt was in het vluchtelingenkamp (CGVS, M., 20.07.2021, p. 30), terwijl op basis van de ons bekende informatie te achterhalen is dat er wel degelijk aanvankelijk één, later twee en nog later meerdere marktplaatsen waren (evolutie tussen september 2015 en januari 2018). Ten vijfde verklaarde u dat er in het kamp geen bakkerij was (CGVS, M., 20.07.2021, p.31), terwijl uit de ons bekende informatie wel degelijk blijkt dat er een bakkerij was in het kamp, vlak naast blok M 11. Ten zesde beweerde u dat er geen ziekenhuis was in het kamp en dat u, als u ziek was, naar een privéarts moest in de stad Zakho (CGVS, M., 20.07.2021, p. 32). Nochtans was er wel degelijk een gezondheidscentrum ter hoogte van blok F 10. Ten zevende gaf u aan dat er geen mogelijkheden waren om te sporten in het kamp (CGVS, M., 20.07.2021, p. 33). Nochtans was er, zeker vanaf januari 2018, wel degelijk een basketbalplein. Het is verwonderlijk en weinig aannemelijk dat u dit als jongeman niet zou weten als u werkelijk 5 jaar in het vluchtelingenkamp heeft gewoond, te meer omdat het basketbalplein zich vlak bij de ingang van het kamp bevond. Ten achtste stellen we ons ook ernstige vragen bij de vaststelling dat u, ondanks uw jonge leeftijd, niet weet hoeveel scholen er in het kamp waren noch of de onderwijsmogelijkheden lager onderwijs of middelbaar onderwijs betroffen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 29). Gezien uw beweerde jonge leeftijd kan men net verwachten meer zou kunnen vertellen over de mogelijkheden tot onderwijs in het kamp waar andere jongeren over konden beschikken. Ten negende is uw jonge leeftijd evenmin een verschoning voor uw onwetendheid over eventuele documenten die u en uw zus zouden hebben gekregen als bewijs van registratie of ter identificatie als bewoners van het kamp, aangezien u daar volgens uw bewering toch 5 jaar samen met uw zus zou hebben verbleven en dus redelijkerwijze kan worden verwacht dat u zou weten of jullie gedurende al die jaren over documenten beschikten en zo ja welke (CGVS, M., 20.07.2021, p. 24). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qabusiye in het district Sinjar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan het feit dat u als IDP uit Sinjar 5 jaar in een vluchtelingenkamp in Chamisku zou hebben gewoond. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 20 juli 2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw herkomst, uw levensomstandigheden en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U bleef, zoals hierboven uitvoerig wordt gemotiveerd, op deze punten manifest in gebreke.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw voorgelegde identiteitskaart wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Het CGVS wijst er allereerst op dat, om enige bewijskracht aan een document te ontlenuen, het document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien worden Iraakse identiteitsdocumenten en documenten van overheidsinstanties in Irak veelvuldig nagmaakt waardoor het identiteitsdocument sowieso een beperkte bewijswaarde heeft (zie documenten in het administratief dossier). Ook het document van de overheid van de Koerdische Autonome Regio, afgeleverd op uw aanvraag, dat zou moeten bevestigen dat u in het vluchtelingenkamp Chamisku verbleef wijzigt omwille van dezelfde voorgaande redenen niets aan voorgaande appreciatie. Bovendien is er in het document sprake van het feit dat u zou verbleven hebben op straat 9, tent F 6 (CGVS, M., 20.07.2021, p. 4) wat zoals hoger aangegeven niet consistent is met de informatie waarover het CGVS beschikt aangezien de tenten in het vluchtelingenkamp Chamisku op zich niet worden aangegeven met een letter en een getal maar die combinatie wel degelijk voor een blok van 20 tenten staat. Bovendien kan u ook helemaal niet verklaren waarom de datum van 3 juni 2019 op de brief staat terwijl u die brief vlak voor het persoonlijk onderhoud, in juli 2021, zou hebben ontvangen van uw zus. Nochtans vermeldt de schrijver dat deze brief aan u werd overhandigd op uw eigen verzoek (vertaling brief: CGVS, p. 4). Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u blijkens deze brief op 20 mei 2014 in het vluchtelingenkamp van Chamisku zou zijn toekomen, terwijl u zelf verklaart dat u pas in augustus 2014 uit Sinjar zou zijn gevlucht. Het CGVS wil er in dit verband nog op wijzen dat uit de informatie waarover het beschikt (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier; REACH. Chamisku Camp Profile. September 2015 + December 2016- January 2017 + January 2018), blijkt dat dit kamp pas op 16 november 2014 zou zijn geopend. Deze vaststellingen ontdoen deze brief van elke bewijskracht.

Het medisch document dat u voorlegt bewijst enkel uw medische toestand die niet ter discussie staat. Het PV van de politie met betrekking tot een ongeval met uw fiets en het document van de tuinbouwsector dat aangeeft dat u in die sector heeft gewerkt zijn niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de erkenning van de vluchtelingenstatus. Hij geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker meent in de eerste plaats dat met de bestreden beslissing afbreuk wordt gedaan aan de elementen waarover hij wel kennis heeft terwijl men dit niet zou verwachten bij iemand die niet van deze regio afkomstig is. Hij benadrukt reeds in 2014 Sinjar ontvlucht te zijn toen hij 15/16 jaar oud was zodat het ten opzichte van zijn persoonlijk onderhoud op 20 juli 2021 inmiddels zeven jaar geleden is dat hij in Sinjar verbleef.

Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoekers kennis dan ook logischerwijze beperkter is gelet op zijn jeugdige leeftijd bij het verlaten van Sinjar en de tijd die is verstreken tussen zijn verblijf in Sinjar en het gehoor. Verzoeker meent dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden en dat men dient te besluiten dat hij rekening houdende met zijn specifieke omstandigheden wel degelijk uit Sinjar afkomstig is. Verzoeker meent dat nu vaststaat dat hij afkomstig is uit Sinjar er tevens geen reden is om geen geloof te hechten aan zijn vluchtrelaas nu het CGVS zelf weergeeft dat Irak wordt gekenmerkt door conflict en geweld.

Daarnaast gaat verzoeker in op het motief dat geen geloof wordt gehecht aan zijn verblijf in het vluchtelingenkamp. Hij stelt dat hij wel degelijk vijf jaar in het kamp heeft verbleven. Verzoeker geeft echter aan dat hij er nooit echt een leven heeft opgebouwd, dat hij dagelijks werkte van 's morgens tot 's avonds buiten het kamp en er dus enkel vertoefde om te slapen. Hij wijst er verder op dat hij zijn overige

zaken zoals de dokter en boodschappen buiten het kamp regelde. Verzoeker betoogt dat zijn beperkte kennis van het vluchtelingenkamp dus hierdoor perfect te verklaren is.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst hierbij naar zijn betoog aangaande de vluchtelingenstatus en voert aan dat het CGVS zelf aangeeft dat Irak wordt gekenmerkt door geweld en conflict.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoeker vreest een terugkeer naar Irak omdat hij er geen ouders, familie of kennissen meer heeft. Hij stelt Daesh (IS) te vrezen en wijst op de afwisselende machten in Sinjar.

2.2.4.2. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk maakt zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. Er wordt daarnaast in de bestreden beslissing omstandig gewezen op de medewerkingsplicht en geoordeeld dat uit het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen en stukken blijkt dat hij hieraan niet heeft voldaan. De commissaris-generaal heeft immers vastgesteld dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst in Irak.

2.2.4.3. Wat betreft de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst, wijst de Raad erop dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen,

in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Blijkens de motivering van de bestreden beslissing is de kennis van verzoeker over zijn beweerde dorp van herkomst, Qabusiye, heel gebrekkig. Er wordt tevens vastgesteld dat hij ook een gebrekkige kennis heeft van de dorpen in de omgeving van Qabusiye en van de stad Sinjar en dat op bepaalde punten zijn verklaringen over de dorpen in de omgeving ook tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daarnaast wordt ook gewezen op de zeer beperkte kennis van heel belangrijke momenten uit de recente geschiedenis van Sinjar en Qabusiye.

Er wordt in de bestreden beslissing ook aangestipt dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf na zijn beweerde vlucht uit Sinjar voor zijn vertrek uit Irak.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde regio van herkomst. De Raad merkt op dat het verweer van verzoeker in wezen beperkt blijft tot het herhalen van zijn vluchtrelaas, het volharden in zijn verklaringen en het in twijfel trekken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte bevindingen in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat verzoekers kennis over zijn zogenaamde geboortedorp zeer beperkt is en dat hij ook een zeer beperkte kennis heeft van de dorpen en de eigenschappen van de omgeving rond Qabusiye.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent uitvoerig en terecht het volgende overwogen:

“Ten eerste is de kennis van uw zogenaamde geboortedorp, waar u bijna uw hele leven in Irak zou hebben gewoond, zeer beperkt. Zo verklaarde u dat er Koerdische moslims in Qabusiye wonen maar u weet helemaal niet of het soennitische of sjiiitische Koerden zijn. U verklaarde deze benamingen niet te kennen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 10) wat bijzonder ongeloofwaardig is gezien de spanningen die er in Irak zijn tussen de strekkingen binnen de islam. U beweerde ook niet in de islam te geloven (CGVS, M., 20.07.2021, p. 5). Dit neemt echter niet weg dat u redelijkerwijze zou moeten weten tot welke strekking binnen de islam uw familieleden en de dorpingen in Qabusiye behoren. U verklaarde verder dat Qabusiye tot het district Sinjar behoort. U kan echter geen enkel aangrenzend district van Sinjar noemen. U verklaarde enkel Duhok te kennen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 10), wat in de Koerdische Autonome Regio te situeren valt en niet grenst aan het Sinjar district. U geeft ook aan enkel uw stam te kennen en kan niet antwoorden op de vraag of er nog andere stammen in uw dorp Qabusiye woonden (CGVS, M., 20.07.2021, p. 11). Dat is opmerkelijk. Van iemand die zijn hele leven tot zijn vertrek in 2014 in Qabusiye heeft gewoond mogen we redelijkerwijze toch verwachten dat hij weet of er al dan niet nog andere stammen in zijn dorp wonen.

Ten tweede heeft u ook een zeer beperkte en oppervlakkige kennis van de dorpen en de eigenschappen van de omgeving rondom Qabusiye. Op sommige punten is deze kennis ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Dit is evenmin een aanduiding dat u wel

degelijk uit die regio komt. Zo kan u verder naast de stad Sinjar slechts drie dorpen in uw omgeving noemen, met name Kon Rove, Ayn Fathi en Kojo (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14). Dat is opmerkelijk weinig. Van iemand die herder is geweest en van het ene naar het andere dorp ging met zijn vee (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) zouden we redelijkerwijze toch een uitgebreide kennis van de dorpen in zijn omgeving mogen verwachten. U heeft helemaal geen kennis van Basuk, Gir Zerki, Zumani of Tilbenat die allemaal op minder dan 15 kilometer van uw dorp liggen (zie documenten in het administratief dossier). U verklaarde Gir Azer wel te kennen maar situeert het dorp helemaal verkeerd (CGVS, M., 20.07.2021, p.15). U geeft aan dat dit dorp aan de rechterkant van uw dorp ligt vlak bij Ayn Fathi terwijl Gir Azer ten zuidwesten van Qabusiye ligt en dus helemaal niet bij Ayn Fathi wat ten oosten van uw beweerde dorp van herkomst ligt (zie documenten in het administratief dossier). Van de dorpen die u dan wel aangeeft, is uw kennis beperkt of tegenstrijdig met beschikbare informatie. U verklaarde dat er in Kon Rove zowel moslims, Yezidi's als christenen wonen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) terwijl dit volgens de beschikbare informatie een Koerdisch dorp is (zie documenten in het administratief dossier). U gaf aan verder niets over Kon Rove te kunnen vertellen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14) wat toch bijzonder is gezien Kon Rove op amper 4 kilometer van Qabusiye ligt (zie documenten in het administratief dossier). U weet ook niet of Kon Rove op een kwartier, een halfuur of een uur van Qabusiye ligt wanneer u te voet gaat, en dit terwijl u vaak in de omgeving was volgens uw eigen verklaringen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 14). U weet ook helemaal niet wat er na Kon Rove ligt als u van uw dorp komt (CGVS, M., 20.07.2021, p. 15-16), wat u redelijkerwijze zou moeten weten als u inderdaad zoals u zelf beweerde van het ene dorp naar het andere trok met uw vee. Dat u nooit verder zou zijn geweest als herder is totaal ongeloofwaardig. U verklaarde ook dat er in Ayn Fathi zowel moslims, Yezidi's als christenen wonen (CGVS, M., 20.07.2021, p.14) terwijl dit volgens de beschikbare informatie een Arabisch dorp is (zie documenten in het administratief dossier). U kan verder niets over dit dorp vertellen (CGVS, M., 20.07.2021, p.14). Uw beperkte kennis blijkt ook uit het feit dat u niet weet welke stammen in de omgeving van uw dorp woonden (CGVS, M., 20.07.2021, p.11) terwijl u daar u zelf uw hele leven heeft gewoond tot 2014. We mogen dan toch verwachten dat u een of enkele stamnamen van de andere bevolkingsgroepen dan de uwe, de Koerdische, in de buurt kan geven. U bent verder ook helemaal niet op de hoogte van de bekende ruïneheuvel Tell Khoshi op minder dan 6 kilometer van uw dorp (zie documenten in het administratief dossier). U verklaarde dat er enkel kleine heuveltjes zijn waarbij u wees naar de koepel op het dak van het gebouw van het CGVS (enkele meters hoog), terwijl Tell Khoshi tot twintig meter hoog gaat en duidelijk boven het verder vrij vlakke landschap in de omgeving afsteekt. Zelfs wanneer u expliciet wordt gevraagd of er een tell of een ruïneheuvel aanwezig is in de buurt van uw dorp geeft u aan dat dit er niet is (CGVS, M., 20.07.2021, p.17)."

Daarnaast wordt er op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker nauwelijks iets weet over de stad Sinjar:

"Ten derde weet u nauwelijks iets over de stad Sinjar, waar u toegeeft wel degelijk te zijn geweest, en de weg er naar toe vanuit uw beweerde dorp van herkomst. Om te beginnen geeft u aan dat er vanuit Qabusiye een rechtstreekse weg is maar dat die af en toe een zigzag heeft. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter heel duidelijk dat er geen sprake is van zigzag-bewegingen en de weg van Qabusiye naar Sinjar bijna uitsluitend in rechte lijn verloopt en absoluut geen scherpe koersveranderingen ondergaat (zie documenten in het administratief dossier). U legt ook heel volatiele verklaringen af over de dorpen die zich bevinden tussen Qabusiye en Sinjar. Zo verklaart u eerst dat men twee, drie of vier dorpen tegenkomt op de weg van Qabusiye naar Sinjar waarvan u de naam niet kent. Later geeft u aan dat er geen dorpen waren maar gewoon woningen aan de kanten van de straat, twee tot drie minuten voor het binnenkomen van Sinjar (CGVS, M., 20.07.2021, p. 16). U heeft verder ook helemaal geen weet van de bekende silo's van Sinjar die u nochtans bij een binnenkomst van Sinjar vanuit uw beweerde dorp van herkomst heel duidelijk zou moeten hebben gezien (CGVS, M., 20.07.2021, p. 18; zie documenten in het administratief dossier). Ook het grote stadion van Sinjar is u onbekend (CGVS, M., 20.07.2021, p. 18; zie documenten in het administratief dossier). U weet ook helemaal niet wie het districtshoofd was van Sinjar ten tijde van uw vertrek, noch of het een Arabier, Koerd of Yezidi was."

Vervolgens wordt er terecht overwogen:

"Ten vierde willen we benadrukken dat het bovendien ook heel opmerkelijk is dat u nauwelijks kennis heeft over de machtsverhoudingen in de regio Sinjar voor de komst van IS, over algemeen gekende feiten over de opmars van IS in de provincie Nineveh waar u van afkomstig beweert te zijn en over de bevrijding van Sinjar en Qabusiye. Dat roept opnieuw ernstige vragen op over uw beweerde afkomst uit die regio. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat, als u werkelijk van Qabusiye en het district Sinjar bent, u weet wie de macht had in Sinjar en ook enige interesse aan de dag legt voor uw herkomststreek en enkele essentiële elementen in de recente geschiedenis van uw herkomststreek

kent. Zo weet u niet wie de controle had over het district Sinjar voor de komst van IS (CGVS, M., 20.07.2021, p. 19-20). U weet niet waar IS het district Sinjar voor het eerst is binnengevallen (CGVS, M., 20.07.2021, p.20). U verklaarde ook dat Sinjar werd aangevallen voor Mosul terwijl Mosul wel degelijk in juni 2014, dus ruim voor augustus 2014, in handen viel van IS (CGVS, M., 20.07.2021, p.20; zie documenten in het administratief dossier). U weet bovendien ook niet wanneer het district Sinjar werd heroverd op IS, zelfs niet wanneer uw eigen beweerde geboortedorp werd heroverd (CGVS, M., 20.07.2021, p.22). Dat u niet weet wanneer uw eigen dorp werd bevrijd is toch treffend. U zou daar zelf niet naar geïnformeerd hebben. Dat uw dorp zou vernield geweest zijn door IS (CGVS, M., 20.07.2021, p.22) is daar absoluut geen verschoning voor. We mogen toch redelijkerwijze aannemen dat u geïnteresseerd zou zijn in de bevrijding van uw beweerde geboortedorp, waar u ook tot 2014 heeft gewoond, en op de hoogte zou willen zijn van wat daar gebeurde, zeker gezien u uw vader niet meer zou gezien hebben sinds de inval van IS in het district Sinjar in augustus 2014 en u dus helemaal niet weet waar uw vader is (CGVS, M., 20.07.2021, p. 8 en p.23).”

Door te volharden in zijn verklaringen en te wijzen op elementen die hij “wel weet en die men niet zou verwachten bij iemand die niet van deze regio afkomstig is”, zonder dit betoog enigszins te concretiseren, voert verzoeker geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de omstandige en pertinente vaststellingen zoals hierboven weergegeven, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier.

Verzoekers verwijzing naar zijn jeugdige leeftijd en het verloop van de tijd sinds zijn vertrek uit Sinjar kan niet aangenomen worden als nuttige verklaring voor de veelheid aan onwetendheden over zijn vermeende regio van herkomst. Het vastgestelde gebrek aan kennis heeft immers ook betrekking op elementen uit zijn directe leefomgeving waarbij rekening werd gehouden met zijn profiel zoals onder meer het gegeven dat hij herder is geweest.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder zich beroept op verkeerde feiten of gegevens, noch toont hij aan dat het administratief onderzoek onvolledig was.

Waar verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk vijf jaar in het vluchtelingenkamp Chamisku heeft verbleven kan gewezen worden op volgende motivering in de bestreden beslissing:

“Ten vijfde kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf na uw beweerde vlucht uit Sinjar en voor uw vertrek uit Irak. U verklaarde van augustus 2014 tot september 2019, dus ruim 5 jaar, te hebben verbleven in het vluchtelingenkamp in Chamisku in Zakho. Uw verklaringen over de periode in het vluchtelingenkamp zijn niet alleen weinig doorleefd, veel zaken die u verklaarde komen ook niet overeen met de informatie over het vluchtelingenkamp waarover het CGVS beschikt, informatie verzameld en gepubliceerd door REACH, een humanitair initiatief in samenwerking met de Verenigde Naties om gedetailleerde data, analyse en context over vluchtelingenstromen en vluchtelingenkampen ter beschikking te stellen aan hulporganisaties (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Aan uw bewering meer dan vijf jaar in het vluchtelingenkamp te hebben verbleven kan daarom geen enkel geloof worden gehecht. Ten eerste kan u na herhaaldelijk vragen niet uitleggen hoe het vluchtelingenkamp Chamisku is gestructureerd (CGVS, M., 20.07.2021, p.25-27). Het vluchtelingenkamp Chamisku is echter heel regelmatig opgebouwd in verschillende gelijke blokken, bestaande uit tenten. Uit de zeer gedetailleerde informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat de layout van het kamp doorheen de jaren grotendeels onveranderd is gebleven. De tenten zijn, zoals blijkt uit het Chamisku Camp Profile (met bijhorende satellietbeelden, tekeningen en legende), per blok per twintig geordend. Er waren twee rijen van tien tenten of, anders bekeken, vijf blokjes van vier tenten. Dit weet u niet. U weet niet of de tenten een blok vormden en hoeveel tenten naast elkaar stonden (CGVS, M., 20.07.2021, p. 27). Ten tweede blijkt uit de informatie dat de blokken in het vluchtelingenkamp worden aangeduid met een letter (A tot M) en een getal (00 tot 25). U geeft zelf echter aan dat een tent werd aangeduid met een letter en een getal. Zo verklaarde u dat uw tent F 16 was en een andere tent bijvoorbeeld F 17 was. Elke 10, 15 of 20 tenten zou, volgens uw verklaringen, een andere letter hebben gehad. Elke tent zou dan een ander getal hebben gehad (CGVS, M., 20.07.2021, p. 25), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat die combinatie van een letter en een getal wel degelijk stond voor de blokken van tenten en niet voor de tenten op zich. Het is weinig aannemelijk dat u dat na 5 jaar verblijf in het vluchtelingenkamp niet zou weten, indien u daar werkelijk zou hebben verbleven. Ten derde verklaarde u dat elke tent zijn eigen badkamer met douche en toilet had (CGVS, M., 20.07.2021, p. 28). Toilet en badkamer zouden binnen geweest zijn. Ook deze verklaring is niet consistent met de informatie waarover het CGVS beschikt. Op basis van de informatie kan men immers duidelijk afleiden dat per blokje van vier tenten een plaats was waar er douchemogelijkheden waren en er per blokje van vier tenten ook een plaats voorzien was met toiletten. De sanitaire voorzieningen (toilet en douche) blijken onveranderlijk op dezelfde manier te zijn

georganiseerd doorheen het hele kamp, en doorheen de tijd (minstens vanaf 2015 tot 2018). Ten vierde verklaarde u heel duidelijk dat er één markt was in het vluchtelingenkamp (CGVS, M., 20.07.2021, p. 30), terwijl op basis van de ons bekende informatie te achterhalen is dat er wel degelijk aanvankelijk één, later twee en nog later meerdere marktplaatsen waren (evolutie tussen september 2015 en januari 2018). Ten vijfde verklaarde u dat er in het kamp geen bakkerij was (CGVS, M., 20.07.2021, p.31), terwijl uit de ons bekende informatie wel degelijk blijkt dat er een bakkerij was in het kamp, vlak naast blok M 11. Ten zesde beweerde u dat er geen ziekenhuis was in het kamp en dat u, als u ziek was, naar een privéarts moest in de stad Zakho (CGVS, M., 20.07.2021, p. 32). Nochtans was er wel degelijk een gezondheidscentrum ter hoogte van blok F 10. Ten zevende gaf u aan dat er geen mogelijkheden waren om te sporten in het kamp (CGVS, M., 20.07.2021, p. 33). Nochtans was er, zeker vanaf januari 2018, wel degelijk een basketbalplein. Het is verwonderlijk en weinig aannemelijk dat u dit als jongeman niet zou weten als u werkelijk 5 jaar in het vluchtelingenkamp heeft gewoond, te meer omdat het basketbalplein zich vlak bij de ingang van het kamp bevond. Ten achtste stellen we ons ook ernstige vragen bij de vaststelling dat u, ondanks uw jonge leeftijd, niet weet hoeveel scholen er in het kamp waren noch of de onderwijsmogelijkheden lager onderwijs of middelbaar onderwijs betroffen (CGVS, M., 20.07.2021, p. 29). Gezien uw beweerde jonge leeftijd kan men net verwachten meer zou kunnen vertellen over de mogelijkheden tot onderwijs in het kamp waar andere jongeren over konden beschikken. Ten negende is uw jonge leeftijd evenmin een verschoning voor uw onwetendheid over eventuele documenten die u en uw zus zouden hebben gekregen als bewijs van registratie of ter identificatie als bewoners van het kamp, aangezien u daar volgens uw bewering toch 5 jaar samen met uw zus zou hebben verbleven en dus redelijkerwijze kan worden verwacht dat u zou weten of jullie gedurende al die jaren over documenten beschikten en zo ja welke (CGVS, M., 20.07.2021, p. 24).”

Verzoeker repliceert dat hij wel degelijk vijf jaar in het kamp heeft verbleven doch geeft aan dat hij er nooit echt een leven heeft opgebouwd, dat hij dagelijks werkte van 's morgens tot 's avonds buiten het kamp en er dus enkel vertoefde om te slapen. Hij wijst er verder op dat hij zijn overige zaken zoals de dokter en boodschappen buiten het kamp regelde. Verzoeker betoogt dat zijn beperkte kennis van het vluchtelingenkamp dus hierdoor perfect te verklaren is.

De Raad moet echter vaststellen dat met verzoekers betoog geen afbreuk kan gedaan worden aan de concrete en pertinente bevindingen van de commissaris-generaal. Zelfs indien kan aangenomen worden dat verzoeker dagelijks buiten het kamp werkte en er enkel sliep, moet er benadrukt worden dat verzoeker verklaarde dat elke tent zijn eigen badkamer had met douche en toilet (persoonlijk onderhoud, p. 28) terwijl dit niet strookt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map met landeninformatie, stuk 14). Ook slaagt verzoeker er niet in de motivering te ontkrachten dat het weinig aannemelijk is dat hij na vijf jaar verblijf in het vluchtelingenkamp niet zou weten dat de blokken in het kamp worden aangeduid met een letter en getal waarbij de combinatie stond voor de blokken van tenten en niet voor de tenten op zich, terwijl verzoeker stelt dat elke tent werd aangeduid met een ander getal (persoonlijk onderhoud, p. 25). Ook kan verzoeker met zijn betoog niet verklaren dat hij niet wist dat er zich een basketbalplein bevond vlak bij de ingang van het kamp, terwijl hij in het verzoekschrift betoogt dat hij dagelijks uit en in het kamp ging om te werken. Verzoeker slaagt er ook niet in zijn onwetendheid te verschonen met betrekking tot eventuele documenten en een bewijs van registratie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in de conclusie dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor de komst naar België in Qabusiye in het district Sinjar heeft verbleven, kan er ook volgens de Raad evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens verzoekers verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Daarnaast heeft de commissaris-generaal terecht besloten dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker als IDP uit Sinjar 5 jaar in een vluchtelingenkamp in Chamisku zou hebben gewoond.

2.2.4.4. De Raad dient ten slotte op te merken dat verzoeker - die stelt een terugkeer naar Irak te vrezen omdat hij er geen ouders, familie of kennissen meer heeft en gelet op Daesh (IS) en de afwisselende machten in Sinjar - geenszins het motief betwist hij dat hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vervolgingsvrees heeft.

De Raad moet in dit verband volledigheidshalve toevoegen dat een verzoeker om internationale bescherming met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt (dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4

van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst) enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken; een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst volstaat niet. Verzoeker brengt geen persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in zijn hoofde een gegronde vervolgingsvrees kan worden aangenomen. Verzoeker blijft eveneens in gebreke aan te tonen dat de door hem voormelde aangereikte redenen enig verband met het Vluchtelingenverdrag hebben.

2.2.4.5. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met de verklaringen van verzoeker.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen:

“De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw voorgelegde identiteitskaart wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Het CGVS wijst er allereerst op dat, om enige bewijskracht aan een document te ontlenuen, het document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien worden Iraakse identiteitsdocumenten en documenten van overheidsinstanties in Irak veelvuldig nagemaakt waardoor het identiteitsdocument sowieso een beperkte bewijswaarde heeft (zie documenten in het administratief dossier). Ook het document van de overheid van de Koerdische Autonome Regio, afgeleverd op uw aanvraag, dat zou moeten bevestigen dat u in het vluchtelingenkamp Chamisku verbleef wijzigt omwille van dezelfde voorgaande redenen niets aan voorgaande appreciatie. Bovendien is er in het document sprake van het feit dat u zou verbleven hebben op straat 9, tent F 6 (CGVS, M., 20.07.2021, p. 4) wat zoals hoger aangegeven niet consistent is met de informatie waarover het CGVS beschikt aangezien de tenten in het vluchtelingenkamp Chamisku op zich niet worden aangegeven met een letter en een getal maar die combinatie wel degelijk voor een blok van 20 tenten staat. Bovendien kan u ook helemaal niet verklaren waarom de datum van 3 juni 2019 op de brief staat terwijl u die brief vlak voor het persoonlijk onderhoud, in juli 2021, zou hebben ontvangen van uw zus. Nochtans vermeldt de schrijver dat deze brief aan u werd overhandigd op uw eigen verzoek (vertaling brief: CGVS, p. 4). Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u blijkens deze brief op 20 mei 2014 in het vluchtelingenkamp van Chamisku zou zijn toekomen, terwijl u zelf verklaart dat u pas in augustus 2014 uit Sinjar zou zijn gevlucht. Het CGVS wil er in dit verband nog op wijzen dat uit de informatie waarover het beschikt (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier; REACH. Chamisku Camp Profile. September 2015 + December 2016- January 2017 + January 2018), blijkt dat dit kamp pas op 16 november 2014 zou zijn geopend. Deze vaststellingen ontdoen deze brief van elke bewijskracht.

Het medisch document dat u voorlegt bewijst enkel uw medische toestand die niet ter discussie staat. Het PV van de politie met betrekking tot een ongeval met uw fiets en het document van de tuinbouwsector dat aangeeft dat u in die sector heeft gewerkt zijn niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek.” Deze motieven, die door verzoeker geenszins worden weerlegd of betwist, worden bijgetreden door de Raad.

2.2.4.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor (persoonlijk) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in aanmerking kan worden genomen, en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad voegt hieraan toe dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer naar Irak op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Hierbij dient

benadrukt te worden dat verzoeker eerder heeft gewerkt als herder, als verkoper en in een theehuis (Verklaring DVZ 28 februari 2020, p. 7). Hij is ook nog contact blijven onderhouden met zijn zus die in Zakho verblijft (persoonlijk onderhoud, p. 4; Verklaring DVZ 28 februari 2020, p. 9) en hem, samen met haar echtgenoot of diens familie, heeft geholpen met zijn reis tot in België hetgeen vermoedelijk ongeveer 10.000 dollar heeft gekost (Verklaring DVZ 28 februari 2020, p. 12; persoonlijk onderhoud, p. 34).

De Raad benadrukt dat verzoeker geen persoonlijke elementen of omstandigheden aanbrengt op basis waarvan in zijn hoofde kan aangenomen worden dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïdendeerd.

2.2.5.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Qabusiye, district Sinjar, in de provincie Nineveh en dat hij in Zakho in het vluchtelingenkamp Chamisku heeft verbleven, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker voert geenszins enig verweer tegen de motivering dat door zijn gebrekkige medewerking inzake zijn vermeende regio van herkomst verweerder in het ongewisse blijft over waar hij voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker stelt dat het CGVS zelf weergeeft dat Irak wordt gekenmerkt door conflict en geweld, moet benadrukt worden dat het aantonen van de plaatsen van eerder verblijf vóór de komst naar België cruciaal is voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming en kan gewezen worden op de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing:

“Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 20 juli 2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw herkomst, uw levensomstandigheden en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U bleef, zoals hierboven uitvoerig wordt gemotiveerd, op deze punten manifest in gebreke.”

Verzoeker maakt niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtredenen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocate, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Koerdisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.9. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU